

Učestale varijante gena SLC17A3 utječu na intra-personalne varijacije u razini mokraće kiseline u longitudinalnoj vremenskoj seriji

Ozren Polašek, Iris Jerončić, Rosanda Mulić, Zorana Klišmanić, Marina Pehlić, Tatijana Zemunik, Ivana Kolčić

Cilj Istražiti je li intrapersonalna varijacija koncentracije serumske mokraće kiseline pod utjecajem gena za koje su presječna istraživanja pokazala da su povezani s koncentracijom mokraće kiseline.

Postupci U istraživanje je uključeno 92 sudionika iz izolirane zajednice hrvatskog otoka Visa. Za svakog sudionika na raspolaganju smo imali dva mjerena koncentracije mokraće kiseline, jedno iz 2002. i jedno iz 2003. Promjene koncentracije mokraće kiseline korelirane su s 8 gena za koje je utvrđeno da utječu na koncentraciju: PDZK1, GCKR, SLC2A9, ABCG2, LRRC16A, SLC17A3, SLC16A9, i SLC22A12.

Rezultati U 13 sudionika (14%) promjena koncentracije mokraće kiseline bila je veća od 130 µmol/L. Veća varijabilnost koncentracije mokraće kiseline primjećena je u žena (koeficijent varijacije 49% nasuprot 12% u muškaraca). Dva polimorfizma pojedinačnog nukleotida (SNP) koja pripadaju genu SLC17A3 (rs9393672 i rs942379) bila su značajno povezana s promjenama koncentracije mokraće kiseline u žena. Ta dva SNP-a objasnila su 0,2-1,3% varijance za mjerena iz 2002. ili 2003. i 1,1-1,8% varijance prosječne vrijednosti tih dvaju mjerena.

Zaključak Ponovljena mjerena daju mogućnost da se poveća postotak objašnjene varijance i pridonose razumijevanju koncepta „nevidljive nasljednosti.” Iako je za veći broj gena pokazano utjecaj na serumsku koncentraciju mokraće kiseline, SLC17A3 ima važnu ulogu u određivanju varijacije serumske koncentracije mokraće kiseline koja se dobije ponovljenim mjeranjima.